

ΒΙΒΛΙΟ

ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

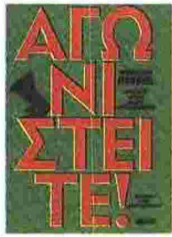
«ΑΓΩΝΙΣΤΕΙΤΕ!» Πιο μαχητικός κι από τα... εγγόνια του ο 94χρονος Στεφάν Εσέλ, διεθνιστής και ευρωπαϊστής στις πεποιθήσεις του, επανέρχεται δριμύτερος μετά το περσινό «Αγανακτήστε!»: Αυτό το μικρό βιβλιαράκι που ανέβηκε κατ' ευθείαν στις λίστες των μπεστ-σέλερ πουλώντας ένα εκατομμύριο αντίτυπα (μέχρι και στην Κίνα μεταφράστηκε) και αποτέλεσε το μανιφέστο λαϊκών κινημάτων σε όλη την Ευρώπη.

Γεννημένος τις μέρες της Οκτωβριανής Επανάστασης, ο Εσέλ αντί για το δρόμο του Λένιν προτίμησε το δρόμο της διπλωματίας και των διεθνών οργανισμών. Εμβληματική μορφή της γαλλικής Αντίστασης κατά των ναζί, συνετέλεσε στη σύσταση της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου το 1948.

Με το «Αγανακτήστε!» παρότρυνε τους πολιτικούς, οικονομικούς και πνευματικούς ιθύνοντες να αντισταθούν στη «διεθνή δικτατορία των χρηματογορών». Τώρα, με το «Αγωνιστείτε!» (μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη σε μετάφραση Σώτη Τριανταφύλλου) μας λέει ότι δεν αρκεί μόνο να αγανακτούμε: ο καθένας μας οφείλει, ανάλογα με τις ευαισθησίες του, να δεσμευτεί στις μάχες της εποχής μας στα ανθρώπινα δικαιώματα, στην υπεράσπιση των αδυνάτων, εναντίον των ανισοτήτων και της καταστροφής

του περιβάλλοντος. Καθώς συνομιλεί με τον 25χρονο δημοσιογράφο Ζιλ Βαντερπότεν ο γάλλος διανοούμενος αποκαλύπτει και την οικολογική του συνείδηση -υποστηρίζει άλλωστε το κόμμα «Ευρωπαϊκή Οικολογία»,- καλώντας όλους, ιδιαίτερα τους νέους, να αναλάβουν δράση.

«Αρνούμαστε το απόλυτο δόγμα του κέρδους και του χρήματος, αγανακτούμε με τη συνύπαρξη ακραίας φτώχειας και αλαζονικού πλούτου, απορρίπτουμε τα φεουδαρχικά κατάλοιπα της οικονομίας -τις αμύθητες περιουσίες- δηλώνουμε την ανάγκη αληθινά ανεξάρτητων ΜΜΕ, ζητούμε κοινωνική ασφάλιση και πρόνοια σε όλες τις μορφές της...» «Μερικές από αυτές τις αξίες και τα κεκτημένα που υπερασπιζόμασταν χτες βρίσκονται σήμερα σε κίνδυνο ή, αν μη τι άλλο, αντιμετωπίζουμε δυσκολίες» επισημαίνει, ενώ παροτρύνει «Το να αντισταθούμε προϋποθέτει ότι γύρω μας συμβαίνουν σκανδαλώδη πράγματα στα οποία πρέπει να απαντήσουμε με σθένος. Δεν πρέπει να αφεθούμε να μας παρασύρει η κατάσταση θεωρώντας

ΣΤΕΦΑΝ ΕΣΕΛ
«Αγωνιστείτε!»
μετάφραση Σώτη Τριανταφύλλου
(εκδ. Πατάκη)

τη δυστυχώς "τελεσίδικη".
 Περιζήτητος σε Ευρώπη και Αμερική, ο Στεφάν Εσέλ δέχεται συνεχώς προσκλήσεις και μιλάει με θέρμη μπροστά σε πολυπληθές, νεανικό στην πλειονότητα, ακροατήριο. «Όταν συναντώ μαθητές λυκείου που δεν έχουν πάρει ακόμα αποφάσεις για τη ζωή τους, το μήνυμά μου τους μεταδίδω είναι: «Αναρωτηθείτε τι σας κάνει να αγανακτείτε και τι σας σοκάρει όταν το ανακαλύψετε αυτό, προσπαθήστε να μάθετε πώς μπορείτε να ενεργήσετε και να αγωνιστείτε εναντίον του»».

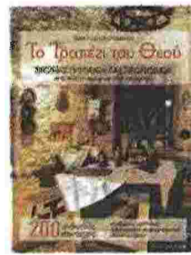
Ωστόσο η αντίσταση δεν είναι μόνο διανοητική: «Χρειάζεται δράση. Σ' αυτό είμαι λίγο απαισιόδοξος: Η νέα γενιά εκδηλώνει μικρή αντίσταση, δυσανάλογο της οικονομικής και κοινωνικής αδικίας, το σκάνδαλο της περιβαλλοντικής υποβάθμισης στον πλανήτη, το σκάνδαλο της αδιάκοπης βίας στο Νταρφούρ, στην Παλαιστίνη (...) Πέρα όμως από τη μία ή την άλλη διεκδίκηση, υπάρχει η αίσθηση της νεολαίας ότι δεν την ακούει κανείς, ότι δεν είναι ικανοποιημένη από τον τρόπο με τον οποίο την κυβερνούν. Ανησυχώ για το απύθμενο χάσμα ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις και τη γαλλική νεολαία».

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ

γαστρονομία; Ίσως με την πρώτη σκέψη να μοιάζει με σχήμα οξύμωρο, τουλάχιστον για όσους θεωρούν ασυμβίβαστη τη λιτότητα με τη λεπτή γεύση, τη νοστιμιά και την απόλαυση. Πολλοί πάλι πιστεύουν ότι για να χαρακτηριστεί ένα φαγητό γκουρμέ πρέπει να περιλαμβάνει πολλά και σπάνια συστατικά.

Κι όμως, η απάντηση των εγχοσίων που απαιτεί η μοναστική ζωή δεν περνά απαραίτητα και σε επίπεδο διατροφής, αντιθέτως η Μαίρη Σπυριδογιαννάκη, η οποία εδώ και χρόνια επισκέπτεται τα μοναστήρια της Κρήτης, των Κυκλάδων και των Δωδεκανήσων καταγράφοντας συνταγές. Στο βιβλίο της μας υποδέχεται με «καλωσορίσματα» όπως ρακόμπελο από τον Μυλοπόταμο, σουμάδα

ΜΠΟΥΚΙΑ ΚΑΙ ΣΥΧΩΡΙΟ

ΜΑΙΡΗ ΣΠΥΡΙΔΟΓΙΑΝΝΑΚΗ
«Το τραπέζι του Θεού. Μοναστηριακή γαστρονομία από Κρήτη, νησιά Αιγαίου και Ιταλία»
(εκδ. Allegro)

της Παναγίας, ρολάκια με λουκουμί. Συνεχίζει με μεζεδάκια (παξιμαδάκια με μυρωδάτο τυροράλειμμα, φαβοκεφτέ-

δες, ριζόπιτα κ.ά.), καθημερινά πιάτα (πατάτες στιφάδο, ριζότο με μαραθόριζα, πλιγούρι με καλαμαράκια κ.ά), σουπες «πλούσιες και φτωχικές», λαχανικά και βότανα, μακαρονάδες, «ψαρομαγερίδες» αλλά και «κυριακάτικα πιάτα» με κρέας και άλλα αρτύσιμα.

Στην εισαγωγή η συγγραφέας, ψυχολόγος και εκδότρια περιοδικών μάς δίνει μια σύντομη αλλά πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία της μοναστηριακής κουζίνας. Αν οι χώροι αυτοί τον 8ο αιώνα στην Ιταλία και στην Ελλάδα ήταν ταυτισμένοι με την απόλυτη στέρηση, σταδιακά οι μοναχοί άρχισαν να καλλιεργούν τα δικά τους προϊόντα και αργότερα να τα επεξεργάζονται και να τα

συντηρούν για προσωπική τους κατανάλωση. «Και μόλις τα τελευταία πενήντα χρόνια τα μοναστήρια που πρόκοψαν και ανέπτυξαν τρόπους παραγωγής άρχισαν να τα προωθούν στο κοινό», σημειώνει.

Από τους Βενεδικτίνους του 12ου αιώνα μάθαμε τις πουτίγκες: με την ψωμάσουπα που περίσσευε από τη λειτουργία της Κυριακής έφτιαχναν γλυκό προσθέτοντας αβγά, γάλα και μέλι. Από τα μοναστήρια της Καστίλλης η τортίγια της Αγίας Τερέζας (φέτες μπαγιάτικου ψωμιού με ζάχαρη και κανέλα) έφτιασε σε μας ως «french toast». Οι μοναχοί της Νάπολης έφτιαξαν την πρώτη πίτσα με λίγο ζυμαρί, ντομάτα και τυρί. Οι δε Κα-

πουσινοί πέτυχαν τη σωστή δόση καφέ-γάλακτος, ώστε να μοιάζει με το χρώμα του λιτού ράσου τους.

Σε εποχή αναγκαστικής λιτότητας και ψυχολογικής πίεσης η Μαίρη Σπυριδογιαννάκη προτείνει να μεταφέρουμε στο σπίτι μας συμβολικά ένα μικρό «μοναστήρι»: να τρώμε σε τακτικές ώρες, να καθόμαστε σε στρωμένο τραπέζι, να μαγειρεύουμε λιτές τροφές, φυσικές και πάντα εποχικές, και να αφήνουμε τα προβλήματα έξω από την κουζίνα.

Όπως τονίζει: «Αν μάθουμε ότι και στο "λίγο" και στο "απλό" υπάρχει χαρά και απόλαυση, θα απεξαρτηθούμε από το "πολύ", που τελικά, μας πέφτει και "βαρύ". Σε κάθε επίπεδο, όχι μόνο διατροφής. Γιατί άλλο ζωή με λιτότητα και άλλο ζωή με μιζέρια...».

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΖΕΦ ΤΖΑΡΒΙΣ
«Τι θα έκανε η Google;»
(μετ. Μ. Ανδριωτάκης, εκδ. Μεταίχμιο)

Δημοσιογράφος του «Guardian» και διαχειριστής δημοφιλούς blog για το Ιντερνετ και τα μέσα επικοινωνίας (Buzzmachine.com), ο συγγραφέας αποδομεί το μηχανισμό της ταχύτερα αναπτυσσόμενης εταιρείας στην ιστορία, και ανακαλύπτει δεκάδες σαφείς και εφαρμόσιμους κανόνες διοίκησης και ζωής μέσα απ' αυτόν. Βιβλίο που συστήνεται ως «προφητεία», «διανοητικό πείραμα» και «μανιφέστο» ταυτόχρονα, γραμμένο με τη φιλοδοξία να φωτίσει τις προκλήσεις, τις καταστροφές και τις ευκαιρίες που προσφέρονται μέσα από μια νέα κοσμοθεωρία της γενιάς του Διαδικτύου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ
«Κωνσταντινούπολη - Η πόλη των απόντων»
(εκδ. Πατάκη)

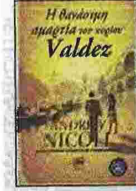
Ένα οδοιπορικό στην Κωνσταντινούπολη των «άλλων» -των Ελλήνων, των Λεβαντίνων, των Εβραίων, των Αρμενίων, των Ρώσων- που έζησαν εκεί επί χιλιετίες, σφραγίζοντας το αστικό τοπίο και την κουλτούρα του, αλλά σήμερα λήπουν διό της απουσίας τους. Δημοσιογράφος εγκατεστημένος στην Κωνσταντινούπολη από το 2003, ο Μασσαβέτας αναζητά κι αναδεικνύει τα εναπομείναντα ίχνη του πολυεθνικού και πολύγλωσσου παρελθόντος της πόλης, χωρίς ωστόσο να εγκλωβίζεται στην παγίδα της νοσταλγίας και της μελαγχολίας. Αντίθετα, παραδίδεται στη μαγεία και του σημερινού της παλμού.

MARTIN ΖΟΥΤΕΡ
«Ο μάγειρας του έρωτα»
(μετ. Αλ. Παύλου, εκδ. Καστανιώτη)

Πολιτικός πρόσφυγας από τη Σρι Λάνκα, που εργάζεται ως βοηθός μάγειρα σε εστιατόριο της Ζυρίχης, κάνει την τύχη του ανακαλύπτοντας τι μπορεί να προκύψει απ' τον συνδυασμό μοριακής γαστρονομίας και πανάρχαιων αφοροδιακτών συνταγών. Μυθιστόρημα που πατάει στους πυλώνες του εξωτισμού, του χρήματος, τους αισθησιασμού και της ευζωίας με την υπογραφή ενός ελβετού πρώην διαφημιστή, ο οποίος εξελίχθηκε σ' έναν από τους πιο πολυδιαβασμένους σύγχρονους γερμανόφωνους συγγραφείς.

ΑΝΤΡΙΟΥ ΝΙΚΟΛ
«Η θανάσιμη αμαρτία του κυρίου Valdez»
(μετ. Φωτ. Πίπη, εκδ. Διόπτρα)

Ο Αντρίου Νικόλ, ο οποίος κέρδισε το Βραβείο Καλύτερου Πρωτοεμφανιζόμενου Συγγραφέα στη Σκωτία για το πρώτο του βιβλίο «Ο καλός δήμαρχος», επανακάμπτει με ένα μυθιστόρημα όπου πρωταγωνιστεί ένας διάσημος συγγραφέας. Φημισμένος σε όλο τον κόσμο, καθηγητής πανεπιστημίου, ο Τοιάνο Βαλντέζ ζει μια πολυτελή ζωή. Ωστόσο, κάποια στιγμή στερεύει από έμπνευση. Και τότε γνωρίζει την Κατερίνα, νέα, όμορφη, ταλαντούχα -γράφει κι αυτή- και πιστεύει πως θα τον βοηθήσει να ξεμπλοκάρει το μυαλό του. Ο Βαλντέζ την ερωτεύεται μέχρι θανάτου...